

KUDLANKA V LĀ•ZNĀ•CH - I.

NedĀle, 26 duben 2009

Vyrazili jsme. KoneĀnĀ... Robert si zapnul takové to udĀlátko, co ukazuje, kde jsi a kudy máš; jet, hlásek co chvíli Ā™ikal, kdy kam zaboĀit, kolik metrĀ je; do kĀ™iĀovátky, na co si dávat pozor a jiné (asi dĀleĀitĕ) vĀci jsme se Ā™itili na Písek. Tedy, tu první Āást cesty bychom moĀná rychleji pro;li;ourem, jaká byla dopoledne v Praze zácpa.

Ale sotva jsme se dostali na volnou silnici, bylo v;echno super. Pak uĀ jsem jen sledovala pĀ™ijemnou krajinu kolem, postupnĀ zaĀínala být Āim dál tím "jihĀe;í", a netrvalo to dlouho a pĀ™ed námi byla odboĀka VráĀ. Do zámecké recepce jsme zcela pohodovĀ vstupovali kolem pĀ™ jedné, úplnĀ vĀas. Chudák synek, nejspí; si Ā™ikal, co to, Āe máma vĀbec nenadáva? (já totiĀ den pĀ™edtím prohlásila, Āe je nutno tam být nejpoc do jedenácti...). JenĀe - kdybych pĀ™iznala, Āe nástup byl od deseti aĀ do jedné, asi bych pĀ™ijela nĀkdy k veĀeru :-)) V recepci mne pĀ™ijemnĀ uvítali, dostala jsem klĀ od pokoje, ukázali mi, kde v jídelnĀ budu sedĀt a uĀ jsme stoupali k m jednomĀsiĀnĀmu ubytování. Prostorný pokoj, volná postel u okna byla pro mne (nádhra, budu u okna, jupí, u Āerstvého vzduchu) a docela sympatická paní. Tak, a teĀ honem nainstalovat poĀítaĀ... Robert v;echno zapojil, pĀ™ipojil modem (nĀco, co jsem mĀla i v nemocnici) a - a po chvíli zjistil, Āe tam není signál... ĀĀádnej, úplnĀ ĀĀádnej... Nervy tekly putýnkama, docela jsem se drĀela, abych nezaĀala vyhroĀovat, Āe tedy jedem zase zpátky domĀ - kdyĀ najedno Ā™ekl - ale mami, tady jde perfektní wifi... A bylo to. Jen ta "poĀítaĀová televize" se tu nechytne, ale to byla uĀ jen malichernost, v podstatĀ jsem televizi stejnĀ témĀĀ™ odvykla, doma si pou; tím jen sem tam nĀjakou tu detektivku, a si je obĀas nahraju. Zprávy a v;echno ostatní jde pĀ™eci sledovat uĀ pĀ™es internet. TakĀe - v;echno ok je; pusu na cestu a uĀ synek blaĀenĀ mizel za svými záleĀitostmi. Pak jsem si za;la do jí poté na pĀ™ijímací vy;etĀení a uĀ mi sympatický a milý pan doktor naprogramoval rozliĀné procedury, které bych tento týden absolvovat. Po týdně je pak kontrola. Hele, lidi, vy tohle v;echno moĀná dobĀ™e znáte, ale já jsem co se týĀe lázní, absolutní prvníĀka... Pokud jsem doposud byla nĀkde v nĀjakém "státním ubytování", byla to jen párkrát za Āivot a je; na minimální dobu - nemocnice, ale láznĀ? Kdepaaaak.... To je pĀ™eci nĀco docela jiného... Druhý den, v pátek, jsem ráno zaĀala perliĀkovou koupelí. PĀ™ipadala jsem si jak Āízek na pánviĀce, bubla pode mnou i okolo mne, opravdu pĀ™ijemné...jen jsem neleĀela v rozpáleném tuku a tĀpádem nebyla usmaĀená :-)). Ā dal; procedura - obléct do plavek a ;up do bazénu na vodní tĀlocvik. CviĀitelka fakt prima holka, vtipná a opravdu umĀla. Odpoledne jsem se vydala na obhlídku zámeckého parku. Ten vám je nádherný... a veliký... zde; zahradník se hned tak nezastaví. Zrovna si to vrĀel kolem na velkém sekacím stroji. UrĀitĀ ho musím Āase vyhledat, jestlipak tu jsou také nĀjaké skleníky? TĀeba bych si mohla nĀco "malého" vyprosit... tady vám je tolik pĀ™ekrásných kytiĀek. A ty stromy - to je taková nádhra... Na tu procházku jsem si pĀ™ipla do pasu ke kalhotĀ krokomĀr. Koupila jsem si do lázní ma;inku, co umí v;echno moĀné, spoĀitá toho je; víc - plánovala jsem si, jak budu kaĀdý den pĀ™idávat a pĀ™idávat, budu sledovat, jak se mi lep; fyziĀka. Robert mi doma nastavil a vyzkou;el. Sice pĀ™itím remcal, jaká je to hloupost, atd. - ale... No, po návratu na pokoj jsem se chtĀla podívat, kolik pĀ™esnĀ jsem toho u;la... Ouvej... chyba lávky, drobná chybka se vloudila. Já se totiĀ n nekoukla pĀ™edtím, nenapsala jsem si, kolikĀe to tam bylo. OK, rozhodnĀ tam bylo teĀ víc, dobĀ™e, tak se podívám zítra. zítra, bylo dnes. Ráno kolem ;estĕ mne probudilo divné a velice pronikavé pí pí pí pí - pí pí pí... A vycházelo z mého ;uplíku. Nojo, krokomĀr - nĀjak se pobláznil, Āi co? MaĀkala jsem v;echny Āudlíky, co na nĀm jsou kaĀdý extra i nĀkteré souĀasnĀ, ale ĀĀádná varianta to odporné a jedovaté pĀpání nezru;ila. Je;ĀĀ spolubydlíci uĀ byla taky vzhĀru. Co teĀ? Návod na tuhle potvornost i drobné ;roubováĀky, kterými bych se mohla dostat k baterce, mám doma. V jídelnĀ, kam jsem ;la na snídani, sedĀli samí na první pohled netechniĀtí lidé, taky - nechĀla jsem si hned ulovit ostudu... ach jo... Jediné "mláďĀ", co jsem na;la, byl místní Āi;ník. Āekl, Āe by s tím zkusil nĀco udĀlat a za chvíli mi pĀ™inesl strojeĀek ztichlý. Díkybohu. Na pokoji jsem zkontrolovala, jestli to je; funguje, znovu poctivĀ nastavila v;echny parametry - s pĀ™edsevzetím, Āe si krokomĀr vezmu s sebou na dopolední trasu. Sotva jsem v;ak se;la dolĀ, kapsa se mi zase rozjeĀela. Co naplat - fofrem zpátky a to uĀ jsem vytáhla manikĀru, vyzkou;ela v;echny moĀnosti a nakonec se mi podaĀ™ilo baterku vyndat. SmĀla... Budu muset tedy capkat bez toho, abych se mohla potĀ;it, kolik toho zvládnu. Nojo, kdyĀ ale nezvládnou mizernej krokomĀr... d@niela PokraĀování pĀ™i;Ā